ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 07.05.1998 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

127

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 14. februára 1997 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku a protokol k zmluve. Zmluva nadobudla platnosť výmenou ratifikačných listín, t. j. 23. decembra 1997, na základe článku 27 ods. 2. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením z 25. júna 1997 č. 646 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 5. septembra 1997. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy stráca platnosť Dohoda medzi Československou socialistickou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom oslobodení leteckých podnikov od zdanenia z 26. apríla 1960 (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 8/1963 Zb.).

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Švajčiarska konfederácia,
prajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku,
dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov, alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú:
   a) na Slovensku
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností,
      (ďalej len „slovenská daň“);
   b) vo Švajčiarsku federálne, kantonálne a komunálne dane
      (i) z príjmov (celkový príjem, zarobený príjem, príjem z majetku, priemyselné a obchodné zisky, zisky zo scudzenia majetku a iné časti príjmov) a
      (ii) z majetku (celkový majetok, hnuteľný a nehnuteľný majetok, obchodné aktíva, vyplatený majetok a rezervy a iné položky majetku)
      (ďalej len „švajčiarska daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.
5. Táto zmluva sa nevzťahuje na dane vyberané pri zdroji na ceny v lotériách.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Švajčiarsko,
   b) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku,
   c) výraz „Švajčiarsko“ označuje Švajčiarsku konfederáciu,
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
   e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte, ak takáto loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Švajčiarska riaditeľa federálnej daňovej správy alebo jeho splnomocneného zástupcu,

i) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, bude mať pre aplikáciu tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov);

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym občanom;

d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Stavenisko alebo stavba, alebo inštalačný projekt sa považujú za stálu prevádzkareň iba vtedy, ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) inštalačný projekt realizovaný podnikom jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte v súvislosti s dodávkou strojov alebo zariadenia vyrobeného týmto podnikom,

g) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až f), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré ak by sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky v svojich obchodných alebo vo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré nebyť

týchto podmienok by bol dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak sú zisky, na ktoré podnik jedného zmluvného štátu uložil v tomto štáte daň, zahrnuté aj do ziskov podniku druhého zmluvného štátu a následne zdanené a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by boli dosiahnuté týmto podnikom druhého štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, potom sa príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne poradiť, aby dosiahli dohodu pri úprave zisku v oboch zmluvných štátoch.
3. Zmluvný štát nezmení zisky podniku za okolností uvedených v odseku 1 po vypršaní časových obmedzení, ktoré poskytuje jeho vnútroštátne právo, a v každom prípade po piatich rokoch od konca toho roku, v ktorom zisky, ktoré by boli podrobené takýmto zmenám, by dosiahol podnik tohto štátu. Tento odsek sa nebude uplatňovať v prípade podvodu alebo pri úmyselnom nesplnení povinností.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 percent hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť [iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership)], ktorá vlastní priamo najmenej 25 percent majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   b) 15 percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, akcií „jouissance“ alebo práv „jouissance“, banských akcií, zakladateľských akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Takéto úroky však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy úrokov.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom úrokov, podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte, ak takéto úroky sú platené

   a) v spojení s predajom na úver akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia,

   b) v spojení s predajom na úver akéhokoľvek tovaru jedným podnikom druhému podniku alebo

   c) z každej pôžičky akéhokoľvek druhu poskytnutej bankou.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených či nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, či majú, alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výher spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou došlo k zadlženiu, z ktorého sú platené úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

7. Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) a skutočne vlastnené rezidentom zmluvného štátu budú zdanené len v tomto štáte. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. b) môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie

   a) akéhokoľvek autorského práva k dielu literárnemu, umeleckému alebo vedeckému vrátane kinematografických filmov alebo filmov, alebo pások, alebo iných prostriedkov obrazového, alebo zvukového prenosu,

b) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, z ktorého sú licenčné poplatky platené, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu takejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu byť príjmy zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.

2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15
Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené len v prv spomenutom štáte, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdanené v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť. Tento odsek sa nebude uplatňovať, ak je pevne stanovené, že ani umelec, ani športovec sám, ani jeho príbuzné osoby sa priamo nezúčastňujú na zisku tejto osoby.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu budú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdanené len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1.
   a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym občanom tohto štátu, alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v prv spomenutom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdania iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu takýchto lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V prípade Slovenska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:

   Slovensko môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do daňového základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy alebo majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdanené vo Švajčiarsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej vo Švajčiarsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené vo Švajčiarsku.

2. V prípade Švajčiarska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:

   a) ak rezident Švajčiarska poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy môže byť zdanený na Slovensku, Švajčiarsko oslobodí s výnimkou ustanovení písmena b) takýto príjem alebo majetok od zdanenia, ale môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšný príjem alebo majetok tohto rezidenta uplatniť sadzbu dane, ktorá by sa mohla uplatniť, ak by oslobodený príjem alebo majetok nebol takto oslobodený,

   b) ak rezident Švajčiarska poberá dividendy, úroky alebo licenčné poplatky, ktoré v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11 alebo 12 môžu byť zdanené na Slovensku, Švajčiarsko na základe žiadosti povolí úľavu takémuto rezidentovi. Takáto úľava môže pozostávať zo

      (i) zníženia dane z príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani vyberanej na Slovensku v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11 alebo 12; suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť švajčiarskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjem, ktorý môže byť zdanený na Slovensku, alebo

      (ii) z jednorazového odpočtu švajčiarskej dane, alebo

      (iii) z čiastočného oslobodenia takýchto dividend, úrokov alebo licenčných poplatkov od švajčiarskej dane v každom prípade pozostávajúceho najmenej zo zníženia dane vyberanej na Slovensku z hrubej sumy dividend, úrokov alebo licenčných poplatkov.

      Švajčiarsko určí použiteľnú úľavu a stanoví postup v súlade so švajčiarskymi ustanoveniami vzťahujúcimi sa na vykonávanie medzinárodných zmlúv Švajčiarskej konfederácie o zamedzení dvojakého zdanenia,

   c) spoločnosť, ktorá je rezidentom Švajčiarska a ktorá poberá dividendy zo spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska, bude oprávnená na účely švajčiarskej dane vo vzťahu k takýmto dividendám na tie isté úľavy, ktoré by boli poskytnuté spoločnosti, ak by spoločnosť vyplácajúca dividendy bola rezidentom Švajčiarska.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k stálemu pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi prv spomenutého štátu. Podobne

akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok ako dlhy voči rezidentovi prv spomenutého štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v prv spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky prv spomenutého štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa prípad vzťahuje na článok 24 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Môžu vzájomne konzultovať s cieľom zamedziť dvojaké zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelná, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

1. Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.
2. Fyzická osoba, ktorá je členom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu jedného zmluvného štátu, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte alebo v treťom štáte, sa bude bez ohľadu na ustanovenia článku 4 považovať na účely tejto zmluvy za rezidenta vysielajúceho štátu, ak

   a) v súlade s medzinárodným právom nepodlieha zdaneniu v prijímacom zmluvnom štáte vo vzťahu k príjmu zo zdrojov mimo tohto štátu alebo majetku umiestneného mimo tohto štátu a

   b) podlieha vo vysielajúcom štáte tým istým povinnostiam vo vzťahu k dani z jej celkového príjmu alebo majetku ako rezidenti tohto štátu.
3. Táto zmluva sa nebude uplatňovať na medzinárodné organizácie, na ich orgány alebo úradníkov a na osoby, ktoré sú členmi diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu tretieho štátu, ktoré sa nachádzajú v niektorom zmluvnom štáte a ktoré nie sú považované v oboch zmluvných štátoch za rezidentov vo vzťahu k daniam z príjmov alebo majetku.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené v Berne čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy vyplácané alebo pripísané nerezidentom v ktorýkoľvek skorší dátum buď 1. januára, alebo neskôr v roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť, alebo v prvý deň, alebo neskôr v druhom mesiaci nasledujúcom po dátume platnosti tejto zmluvy,
   b) ak ide o ostatné dane za daňové roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr v roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy stráca platnosť Dohoda medzi Československou socialistickou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom oslobodení leteckých podnikov od zdanenia, dojednaná výmenou nót z 26. apríla 1960.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým nebude vypovedaná jedným zo zmluvných štátov. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka. V takom prípade sa zmluva prestane uplatňovať,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy príjmov poberané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď,

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, za daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 14. februára 1997 v dvoch pôvodných vyhotoveniach v slovenskom, nemeckom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu slovenského a nemeckého textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Jozef Šesták v. r.

Za Švajčiarsku konfederáciu:

Jakob Kellenberger v. r.

PROTOKOL

Slovenská republika a Švajčiarska konfederácia

dohodli sa v Bratislave 14. februára 1997 pri podpise zmluvy medzi dvoma štátmi o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť tejto zmluvy.

1. K článku 7

   Vo vzťahu k článku 7 ods. 1 a 2, ak podnik jedného zmluvného štátu predáva tovar alebo vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, zisky tejto stálej prevádzkarne nebudú určené na základe celkovej sumy prijatej podnikom, ale budú určené len na základe tej časti celkových príjmov, v akom je pripočítateľná skutočnej činnosti tejto stálej prevádzkarne pre takýto predaj alebo podnikateľskú činnosť.

   V prípade zmlúv o dozore, dodávke, inštalácii alebo stavbe priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo budov, alebo v prípade verejných prác, keď podnik má stálu prevádzkareň, zisky tejto stálej prevádzkarne nebudú určené na základe celkovej sumy zmluvy, ale len na základe tej časti zmluvy, ktorá je skutočne vykonávaná touto stálou prevádzkarňou v štáte, v ktorom je stála prevádzkareň umiestnená.

   Zisky, ktoré sa vzťahujú na túto časť zmluvy, ktorá je vykonávaná vedením podniku, podlieha zdaneniu len v štáte, v ktorom je podnik rezidentom.

2. K článku 8 ods. 1 a 3

   Tieto ustanovenia, ako aj ustanovenia článku 3 ods. 1 písm. g), článku 13 ods. 3, článku 15 ods. 3 a článku 22 ods. 3 sa rovnako uplatňujú na prevádzku železničných a cestných vozidiel v medzinárodnej doprave.

3. K článku 12

   Ak Švajčiarsko v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom nevyberie daň zo zdroja z licenčných poplatkov vyplácaných nerezidentom, Slovensko môže bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 zdaniť licenčné poplatky, na ktoré sa vzťahuje odsek 3 písm. b), sadzbou nepresahujúcou 5 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

Dané v Bratislave 14. februára 1997 v dvoch pôvodných vyhotoveniach v slovenskom, nemeckom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu slovenského a nemeckého textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Jozef Šesták v. r.

Za Švajčiarsku konfederáciu:

Jakob Kellenberger v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.